

Neumna Liza.

(Ruska pravljica.)

Živel je kmet, ki je imel lepo, pa zelo neumno ženo. Ko ga nekoč ni bilo doma, je prišel neki popotnik mimo in je poprosil ženo za kosilo. Žena mu je dala kislega zelja in je tožila, da zelje ni dobro. Ona je pač mislila na rastoče zeljnate glave, nasprotno je pa mislil popotnik, da govori žena o kislem zelju. Zato ji reče: »Vi ga morate dobro zabeliti s svinjsko mastjo!« — Ko je popotnik odšel, je šla kmetica v kaščo, prinesla velik kos posušene slanine, to razrezala na majhne kose in obložila z njimi zelnate glave na vrtu, misleč, da se bodo glave sedaj bolje razvijale. Sosedov pes je pa kmalu zavohal to slanino, pa je prišel naglo na vrt in pričel pobirati kose ob rastlinah in jih žreti. Nad tem se je pa kmetica silno ujezila. Ujela je psa, pa ga peljala v kaščo, privezala prestrašeno žival za pipo s pivom napolnjenega soda in začela neusmiljeno pretepati ubogo žival. Pes je začel seveda vleči konopec in je ves divji skakal semintja tako dolgo, da se je izpulila pipa. Pes s konopcem in pipo jo je odkuril.

Kaj pa sedaj? Neumna Liza je stekla za psom in mu z veliko težavo iztrgala pipo. Ko se je pa vrnila v kaščo, je bilo pa že vse pivo izteklo, in tla so bila vsa mokra. Tedaj ji je pa padlo v glavo, da je v zaboji še nekaj lepe pšenične moke. Vzame torej moko in jo potrese po tleh, da se tako posuši pivo. Ko pride kmet domov, ni bilo ne slanine in ne piva in ne moke več.

